

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 144 JAFFNA, FRIDAY, 27th JANUARY, 1984 No. 4

RIGHTEOUSNESS EXALTEETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Jaffna Christian Union

United Worship Service

The United Worship Service, organised by the Jaffna Christian Union in connection with the Week of Prayer for Christian Unity was held at the CSI Church, Uduvil on 22-1-84 at 4 p.m.

The theme of the Week was "Peace on Earth, goodwill to men". Rev. S. N. Sugunanathan led the United Worship Service at which the preacher was the Rev. Fr. A. C. Christopher, the Parish Priest at Manipay.

The Youth Choirs of the C.S.I. Church, Uduvil and St. Anne's Church, Manipay rendered special songs.

The Litany was led by Rev. S. N. Sugunanathan.

The Service concluded with Rev. Senior's hymn "Jehovah, thou has promised" (Hymn for Ceylon), translated by Mr. A. M. K. Coomarasamy. The Benediction was pronounced by the Rt. Rev. S. Kulandran.

Rehabilitation role of the YMCA

On 14-1-84 the National Council of YMCAs, Sri Lanka, started on its rehabilitation program for those affected by the July 1983 disturbances.

It will assist in the construction of 316 houses and work with 12 YMCAs spread out in the island.

Mr. Bradman Weerakoon, Commissioner-General of Essential Services, complimenting the National Council on its contribution, indicated to the President and national general secretary of the council, Messrs. Eraj Wijesinghe and Boyd Perera; that this project would be part of the government's Master Plan for constructing 3,000 houses throughout the island.

The rehabilitation committee of the council met at 10 a.m. on 14-1-84 in the national council office at Kollupitiya, to discuss how best the funding received from abroad should be utilised.

Messrs. Donald Speldewinde and Y. W. Goonewardene, Asst. Commissioner, Essential Services, were present at the meeting, to brief the local YMCAs on their role in rehabilitation and what government assistance to them.

Two ministers visited Jaffna

Dr. Ranjith Atapattu, Minister of Health and Mrs. Sunethra Ranasinghe, Minister of Women's Affairs and Teaching Hospitals, visited Jaffna on 24-1-84 to open the Rs. 3 million Intensive Care Unit of the Jaffna Hospital and the Cobalt Unit of the Tellipallai hospital.

Mrs. Indra Gandhi on "Christian Pioneers"

"Today I should like to express my deep appreciation of the work done by Christian pioneers not only in education and medical and social service but in our intellectual evolution. Christian priest and scientists from various countries made special study of our languages and literatures, many missionaries brought our first lexicons, they also laid the foundation of research of our plants and minerals and of our manners and customs. The presses they set up to spread the teachings of Christ paved the way for a publishing industry which enable the messages of all creeds also to be propagated. As in every walk of life, so in the nationalist struggle, our Christians have vied with others and today they bear a full share of nation building tasks"

[An extract from a speech made at the Centenary Celebrations of St. Stephen's College, Delhi.]

Death of Miss Matthai

We regret to announce the death in India of Miss S. T. Matthai B. A. (Madras), M. A. (Columbia), former Principal of Chundikuli Girls College, on the 4th of January 1984. She first came to Chundikuli in May 1926 as a young teacher from India. She was one of the early pioneers who left their motherland to serve Ceylon. As a teacher at Chundikuli Girls' College from 1926 to 1949 and later as Principal from 1950-1961, she gave the best years of her life in unstinted service to Chundikuli. She Sponsored all the Christian movements in the school. The Jaffna Y. W. C. A. which was born in Chundikuli, reached successful maturity with her help guidance and support. Her name is indelibly stamped in the annals of the school and in the sphere of education in the North.

— Cor.

OL maths paper

The Commissioner of Examinations, Mr. P. Kariyawasam has assured that the students will not be affected by the glaring mistakes in the fresh Maths II GCE-O-Level paper held early this month.

He admitted that there were two errors. In one question it was a printing error. The other error had crept in somehow or the other in another question.

Mr. Kariyawasam said the errors were detected before the examiners began marking the Maths II answer papers. Principals and teachers had also brought this matter to the notice of the department.

"We have already taken action to adjust the scheme of marking

A SERVICE OF THANKSGIVING

for the Life and Work
of

Miss S. T. Matthai

will be held on

Friday, 3rd February 1984

at 4.30 p.m.

at St. John the Baptist Church,
Chundikuli.

The presence of Old Girls and Friends
will be greatly appreciated.

Chundikuli Girls' College,
Jaffna.

Advertisement

**YMCA Talent Contest
IN WESTERN MUSIC**
Saturday 25th February, 1984
at Chundikuli Girls' College
Entries close on 11-2-1984

Details from:

M. Thambithurai,
General Secretary,
Jaffna, YMCA.

IN MEMORIAM

IN EVER LOVING MEMORY
OF

**Mrs. Victoria Nallammah
Kathiravelu**

Entered Glory 31-1-1977

"It is seven years since
you left us
But your unseen hand
does still lead us."

Affectionately remembered by
Iyah, Pillai and family,
Thamby and family and
her loved ones.

99, Chapel Street,
Jaffna.

New doctors assume duties

Two hundred and fifty six new doctors assumed duties at their respective hospitals on 16-1-84. Seven have informed the department that they may not accept the appointments since they were considering going abroad for their internship.

These doctors are those who recently graduated from the country's four Medical Colleges.

25 Doctors have been posted to the Jaffna District.

and students will be duly compensated so that no students will be affected", he said.

According to Sun (25-1-84) the Minister of Education has called for an explanation from the Examination Branch.

At Rest

Mr. V. William

The death occurred on 14-1-84 at his residence at Atchuvally of **Mr. Velupillai William** (87), the youngest son of Rev. C. D. Velupillai a revered Pastor of the American Ceylon Mission.

Mr. William who had his education at Jaffna College where he excelled in sports was a teacher who had served at Kankesanthurai English School and at Christian College, Atchuvally, both of which were then run by the American Ceylon Mission. He retired in 1957.

He was a vital link in the Diocese with a family which had very strong ties with the Atchuvally Church.

The Funeral Service was held at his residence on 16-1-84. Rev. S. P. Jeyasingham officiated assisted by Rev. A. V. Jesudason and Rev. Karunairaj of the Methodist Church, Pt. Pedro.

The deceased leaves behind his wife, Nesarataam, five daughters and a son.

IN BRIEF

● The Kilinochi Kachcheri will be ceremoniously opened on 6-2-84. Mr. N. Jeganathan, the Government Agent will participate in the ceremony. The Secretariat is housed in the building once occupied by the Paddy Marketing Board.

● The 150th Anniversary of the founding of the *Observer* will be celebrated on 4-2-84. The Evening "Observer" will publish a 48 page Supplement on 3-2-84 to mark the occasion. A Stamp to commemorate the anniversary will be released on 31-8-84.

Estd. 1841.

குறிஸ்தவ வார இதழ்.)

[வெள்ளிதேரூம் வெளிவருவது]

"நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மலர் 144]

27 - 1 - 1984

[இதழ் 4]

தாரகை ஒளி

“தன் வேலையில் ஐக்கிரதையாக இருப்பவனை நோக்கிப்பார், அவன் நீசருக்கு முன்பாக நிற்காமல், ராஜாக்களுக்கு முன்பாக நிற்பான்” — நீதிமொழிகள் 22 : 29.

காந்தியடிகள் நினைவு

அண்ணல் காந்தி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டு முப்பத்தாறு வருடங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டன. 30-1-1948 அன்று அவர் கோட்சே என்னும் இனவெறியனால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

காந்தியடிகளின் போதனைகளும் வாழ்க்கை முறையும் மெள்ள மெள்ள மறக்கப்பட்டு வரும் வேளையிலே அவற்றை மீண்டும் உலகுக்கு ஞாபகப்படுத்தி வைத்தவர்கள் நிச்சரம் அற்றன்பரோவும் பென்றிங்ஸ்டியும் ஆகும். முன்னவரார் காந்தி படத்தின் இயக்குனர். 'மற்றவர்' அப்படித்தலை காந்தியாக நடித்து, அந்த மகாஜை மீண்டும் நம் கண்முன் நிறுத்தியவர். இவர்கள் தயாரித்தளித்த 'காந்தி' சித்திரம் மீண்டும் காந்தியின் பெருமைகளைச் சாதாரண மக்களும் காணும்படி செய்தது.

காந்தி மறக்கப்பட்டு விட்டாரா? அவர் காட்டிய சத்தியாக்ரிக முறை இன்றைய சமுதாயத்தினால் ஏற்க முடியாததா? காந்தி வெள்ளைக்காரருடன் மேதனா! அன்றைய பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் அவர் வழிகளை விரும்பிய பலர் இருந்தனர்! இன்று காலம் மாறி விட்டது. அழிவிட்டுப் போராட்டம் ஆயத்தான போராட்டம்! அது தற்கொலைக்குச் சமமானதாகும் என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறது.

காந்தி அஹிம்சைப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தபொழுதும் பலர் கேசி செய்தனர்! வெள்ளைக்காரர் நஷைத்தனர்!! கொண்ட கொள்கையில் உறுதி தளராத காந்தி மகான இறுதியில் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பேரழிவுக்கே வழிவகுத்தார்.

காந்தி மகான் அஹிம்சையைப் போதித்தார். அதனுடன் இணைந்ததுதான் உள்மை, எளிமை, தூய்மை என்பன. 'வினாயாட்டுகளாகவும் பொய் சொல்லாதீர்கள்' என்றார் அண்ணல். "உங்களிடம் உள்ள, உங்களுக்குத் தேவையற்ற பொருட்கள் யாவும் களவாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையே" என்று ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார்.

இன்றைய சமுதாயத்திற்கு காந்தி மகான் சவால்விட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார். அதகாரப் பித்தும் பதவி ஆசையும், பணநாட்டமும் இன்றைய சமுதாயத்தைப் பேயாக அலைக்கழிக்கின்றன. காந்தி மகான் இவர்களுக்குச் சவால் விட்டுக்கொண்டேயிருக்கின்றார்.

ஆனால் இன்றும் உண்மை, நேர்மை, உழைப்பு என்ற பண்புகருடன வாழ்ந்து போராட்டங்கள் எதர்த்து நிற்கும் புளிதர்களுக்கு அண்ணல் காத்தி ஆறுதல் அளித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். இதற்குதான், அவர் இறந்தபொழுது ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், "அந்த ஒளி இன்றும் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு விசிககொண்டேயிருக்கும், கண்களும் ஆன்மகர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்துக்கொண்டேயிருக்கும்" என்று கூறினர்.

சித்யோனியர் வேதாகமம்

(முற்கூட்சி)

இந்தப் பணி, 1898 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு அமெரிக்கப் பயணிகள், 'வீஸ்காட்ஸ்கி' மாநிலத்தில் ஒரு ஹோட்டலில் சந்தித்து, தரங்ஹன் இருவரும் கிறிஸ்தவராக என்ற அறிந்து கொண்டு ஒன்றாக ஜெபித்த வேளையில், ஆண்டவரால் அவர்கள் மூலம் தோற்றிக்கப்பட்டது. சில மாதங்களுக்குள்ளாக இன்னொரு வரோடு சேர்ந்து கொண்டு அவர்கள் இப்பணிக்குக் காக ஜெபித்த பின்னர், தங்கள் கணிய பத்திற்குக் 'கித்யோனியர் கணியம்', என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டார்கள். இந்த இயக்கத்தில் உறுப்பினரான ஒவ்வொருவரும் ஒரு கிதிபரானைச் செயல்படவேண்டும், என்பதே அவர்கள் நோக்கம் (தியவாதிபதிகள் 6, 7 ஆம் அதிகாரத்தில் நாம் காணும் கித்யோனைப் போல).

கிடையோனியர் இயக்கத்தில்
அங்கம் வகிப்போர் பல சபை
களைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆவார்கள்.
ஆவர்களுள் பெரும்பாலோர்,

வாணிபத்திலும், அரசாங்க அலுவல்களிலும் ஈடுபட்டவர்கள், ஒவ்வொரு கிடியோனும் தன்னுடைய சபையில் முக்கிய பொறுப்புேற்ற இயங்குவதோடு, தங்கள் செல்லும் இடங்களில் பிறருக்குச் சாடகியாக இருக்கவும் முயலுகிறார், திறமையைப் பிரதிபலிப்படிப்பதன் மூலம், பயணிகள் ஆண்டவரைப் பற்றி அறிந்த கொள்ள வேண்டும் என்பதே இவர்களுடைய முக்கியக் குறிக்கோள்.

இன்று உலகெங்கும் சில பெரிய மருத்துவமனைகளில் ஒவ்வொரு படுக்கையிலும் ஒரு புதிய ஏற்பாடு இவர்களுால் வைக்கப் படுகிறது. இராமாவதத்திப் பண்டியாற்றுப்பகுதிக்கென்று சங்கீதப் புத்தகம், நீதமொழிகள் ஆகியவற்றோடு சேர்ந்த புதிய ஏற்பாட்டுப் பதிப்பு ஒன்றையும் இவர்கள் வெளியிட்டு வழங்கி வருகிறார்கள். தற்போது, 110 நாடுகளில் இவர்களுடைய நட்டத்தேறுகிறது. பல சபைகளைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ மக்களே இப்பணிக்கு உரையுண்டியைச் செய்கிறார்கள்.

தெ. இ. திருச்சபை,
வவுனியா-செம்மிகுளம்.
22.12-1983

அன்பான நண்பர்களே,

சென்ற ஆண்டு விபத்தின்கண்
நிறைந்த ஆண்டாக அமைந்து
விட்டது பல அரசியல் கொலைகள்
நடைபெற்றன. பொதுமக்கள்
பலர் கொல்லப்பட்டார்கள்
பொதுமக்கள் பள்ளி விடுகள்
தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பொது
மக்களின் உடைமைகள் பல குறை
யாடப்பட்டன. மதகுருமார்
ளில் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட
டனர். இந்தியாவிலும் சாதி
சமய வேறுபாடு குழப்பங்களை
கவலை யினத்தால் பஸ் விபத்தி
கள் என்று எதிர்பாராச் செய்தி
கள் வந்துகொண்டேயிருந்தன
இவ்வித நிகழ்ச்சிகள் எப்போதும்
நிகழ்ந்திருக்கின்றன வென்றுப்
இவற்றின் அளவும் பெருகிக்
கொண்டேயுள்ளதுமேல் தோன்ற
கின்றது.

ஆயிரக்கணக்கான டொலர்
களைச் செலவழித்து ஊசனாடிச்
சென் டிரூக்கும் ஒரு உயிரை
காப்பற்றற ஒரு கோடியில் பர
டரிங் போராடிக்கொண்டிரு
கும் அதே வேளையில் ஆயிர
க்கணக்கான உயிர்கள் பட்டா
டிக்கிவசேகர் பட்டதியும் வே
ளைய வேறிடங்களில் சந்திக்க
றோம். அந்நெறியும், அன்பு
இறந்து பட்டுவிட்டதோ என்ற
அஞ்சலேண்டியுள்ளது. மனிதர்
உயிர் விழைவற பெருளாகிவி
டது, உடவுளை வணக்குவோரு
கடவுள் பெயரைச்சொல்வோரு
இவ்வித செயல்களில் ஈடுபடுவா
யும் பாரக்கும்போது இதுப
வருகின்றது. மனிதர்களே மற
ப்பட்டு மனித உரிமைகள் மற
ப்படுமபோது கண்ணீர் பெரு
கெடுத்து நெஞ்சங்கவ குமுறுகி
றன.

இச்சூழலில் கிறிஸ்து பிறப்பிற்றதொரு செய்தியினை நமக்குக் கொண்டு வருகின்றது. “கடவுள் மனிதரை மறந்து விடவில்லை” அவர்கள் பால் அடிபடுகொண்டு அவர்களது சூதரங்கள் பங்கு கொண்டு மனிதனில் ஒருவராக தோன்றியுள்ளார், மனிதனாகிய பூதவாழ்வு தரக்காத்திருக்கிறார். கடவுள் மானிடர் ஆனதால் மனிதர் மரணப் பெரும முக்கியமானவர்களாக மாறிவிட்டன என்பது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை.

பொதுவாக கிறிஸ்து பிறப்பின் வரலாற்றினைப்பற்றி நினைக்கிறபோது கடவுளையே தரைநாசரக நாம் எண்ணுவதுதான் அதனாரியே. ஆனால் கடவுள் தம் மைத்தரையே ஈந்து சிவ்வளவரமனிதர்பரல் மனிதரையே தமையகராக ஆக்கிவிட்டார் என்பதறி தவறில்லை. "உங்களுக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார்" என்பதன் பொருள் இதுவே. இதுவரை மறுக்கப்பட்டிருந்த மிகச் சிறப்புப்பெற்ற மைந்தர்களாகியிட்டரை என்றமேகபரிய கருத்தினை ஒரு கிறிஸ்தவப்பாடலை அண்மையில் படித்தேன்.

தம்மை விடுத்தவைகள் வான்
மண்டலத் து இல்லை
தம்மோடுறைந்து தாம் படும்
இதழ்ச்சிகளின்
நாரும் பங்குறும் நன்பாரும்
வந்திக்கே போன்றின
குறங்கோட்டுப் படம் போல
குறியிடாய் திண்குத்திருந்தோம்
மாண்புச் செயல் மாந்தராய்
மாற்றினார் கிறிஸ்தேசு
புத்திக்கும் எட்டாத புனித அளவிலே
இடையகு தென்றாம இறைவனே
உடனென்று
எத்திக்கும் மாந்தர்க்கு, மண்ணினம்
குட்டுகின்

குழந்தை

1. வெறுக்கப்படும் சூழ்நிலையில் வாழும்போது அது குறை சொல்லக் கூற்றுக் கொள்கிறது.

2. வெறுப்பினிடையில் வாழும் பேரதம், அடக்கி வளர்க்கப்படும் பேரதம் சண்டைபோடிக் கற்றுக் கொள்கிறது.

3. கேலி செய்யப்படும் போது வெட்கத்தோடு வளர்கிறது. ஊக்குவிக்கப்படும்போது மனத்திண்மை பெறுகிறது.

4. அவமானத்துக்கிடையிலே
வாழும்போது குற்ற உணர்வு ஏற்பட
கற்றுக்கொள்கிறது.

5 சகிப்புத் தன்மையுடன்
வாழும்போது அது பெரறுமை
யுடன் வரழகி கற்றுக்கொள்
கிறது.

6. தூண்டுதலுடன் வரமும்
பேரது அது நம்பிக்கையுடன்
இருக்கக் கற்றுக் கொள்கிறது.

7 புகழ்ப்படும்பேரது பிறரை
மெச்சவும், நீதியையும் கற்று
கொள்கிறது.

8. பாதுகாப்பேரடு வரமுட
பேரது நம்பிக்கைகொள்ளக் க
றுக்கொண்கிறது.

9. உறுதிப்பாட்டுடன் வரமு
போது, அது தன்னைத் தானே
விருமபக் கற்றுக்கொள்கிறது.

10. ஏற்றுக்கொள்ளும் நடப்புடனாக வாழும்போது உலகம் அன்புடைய கரணம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

கொடுமைகளிடையே மக்கள்

கொடுமைகளிடையே மக்கள்

மத்திய அமெரிக்காவிலுள்ள
எஸ்சரல்காடர், குவரடமரஸ்
என்ற நடுக்கில் வசிக்கும் ம
வ அடிக்கடி மரணத்தைச் ச
திக வேண்டியிருந்தது. இய
கைவிடுகி ஏற்படும் அழிவுக
நேரம், வறுமை, சமூகத் தொ
தரவுகள் ஆகியவையே தினமு
மரணத்தை அவர்களைச் சந்திப்ப
குக் காரணமாக இருந்தது. இ
துக்கிடையே ஏற்படும் சை
களே சம்பந்தம் இறப்பிற்கு
காரணமாக இருந்ததோடல்ல
மல், அவை வட, தென் அ
கிக்காவை இணைக்கும் பகுதி
தொடர்ந்தது. சில ஆண்டுக
இரண்டு வத்தினரின் செய்
பால் 60 சதவிகிதம் உணவு
பொருட்களின் விலைச் சலுகை ந
மாக்கப்பட்டன. நேரக்குவ
தும் ஆழிக்கப்பட்டன. சில

தனில் இரண்டு வகை காரர்களாக
பயிர்கள் எடுக்கப்பட்டன. ஆ
யங்கள் இடேயககிறிஸ் துன்
வார்த்தையாகிய,

‘நாடுஞ் அவர்களுக்கு ஜீவ
உண்டாயிருக்கவும், அது
பூரணப்படவும் வந்தேன்—’
என்பதைப் பல்விதத் துன்பந்
வின் மத்தியில் அழிவித்தன,

மனிதருக்கு மாண்பு வழங்க
வரலாற்றில் ஒன்றுபட்ட கட
னின் விந்தை செயலே என்
எண்ணி இறைவனைப் புகழ்ந்
தாயம் மிகும் இத்திருநா
கனில், அந்த தெய்வீக அன்பின்
நாமெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள ஏ
பெருமான் அருள்பொழியட்டு
வரலாற்றின் ஓட்டத்தில் ஓரமா
ஒதுக்கிவிடப்பட்ட மக்களை அ
வரலாற்றின் மையத்திற்கு
கொண்டு வரும் அருட்பணி
அதாவது அதிசாரம், செல்வ
செல்வாக்கு, கல்வி ஆகியவை
இன்றி உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட
மக்களின் புனர்வாழ்விதராகப் ப
படும் திருப்பணியில் சுருப
இறைவன் நமக்கெல்லாம் ஆ
தல் வழங்கட்டும் பாவனை
சமரத்தனம், மகிழ்ச்சி ஆகி
கிழிந்து பிறப்பு அருட்கொடை
நம் உள்ளங்களில் பெரங்கடும்.

பி. ஆர். நமோத்திர அனுகூலம்.

EDITORIAL

The Peace Quest

The All Party Talks which commenced on 10-1-84 have been adjourned on 25-1-84 after the Conference broke itself into two Committees to deliberate further on three areas which have been identified at the plenary sessions as constituting the crux of the political problem in Sri Lanka.

The three areas, according to Minister Athulath Mudali, the accredited spokesman of the Conference are:— (a) grievances of all communities (b) solutions for those grievances (c) disavowal of all kinds of violence (terrorism).

President Jeyawardene in his Convocation Address at Bandaranayake Centre for International studies, on 20-1-84 has thrown more light on the first "area" listed for discussion.

The "grievances of all communities" cover a wide range of activities including colonisation, university education and devolution of power and decentralisation of authority in the provinces.

The President has, we note, also observed at the Convocation that that the BCIS Centre which has not so far made any study of the ethnic problem, could now make an effort to study some of the matters falling under the broad category of "grievances of all communities".

An All Party Conference, with racial and religious representatives participating in it, without doubt is an appropriate forum for the study of the grievances of all communities in this country.

At the same time, it is important that we constantly keep in mind the objective of the government in summoning the All Party Conference. It is a Conference which meets in the wake of one of the ferocious ethnic conflicts in our annals and is involved vitally and purposefully in the quest for Peace.

"Peace" as Spinoza, the Dutch Philosopher, has observed "is not the absence of war. It is a virtue, a state of mind, a disposition for benevolence, confidence and justice"

The simple unvarnished truth remains, that despite the best of government efforts to stem the tide of increasing racial bitterness and ill-will, the tenor of day-to-day life in the country is yet to reach normalcy. The disposition for "benevolence, confidence and justice" is yet to be established in the community.

The quest for peace will be unending unless we confine ourselves to the vital problems that face us and insistently demand solution.

It is then that the *Round Table Conference*, envisaged in the UNP Manifesto of 1977, could play a vital role in the history that is being made in Sri Lanka.

The Local Church and its Image

Anyone attending today a Service of Solemnisation of marriage in our Churches will be struck by the array of electronic equipment that is moved into the Church, hours before the Ceremony.

Time was, when it was the officiating Priest who met the bride at the entrance and led her into the Church. Today it is the omnipresent video personnel with blinding lights and retreating steps who monopolise the once solemn scene in the Church during a nuptial ceremony.

The officiating clergy are hidden behind an 'octopus' of sophisticated electronic equipment (some mounted, others poised on shoulders) with only the voices of the clergy heard over the public address system which also at times makes its own importance felt with shrieks and sounds of varying pitch.

The electronic Church is the subject of a two year study, undertaken by the Annenberg School of Communications in Pennsylvania.

The Dean of the Allenberg School is of opinion that those who watch Television a substantial amount of time look at reality differently from those who watch television less.

The question which we in our local parishes have to answer is whether electronic devices used unreservedly inside the church, will bring people into the church or keep them away.

There are we know vigorous defenders of all views. We are not competent to comment on the theology behind the indiscriminate use of electronic equipment inside the church.

But whatever reasons may be adduced in favour, we have to remember that the risk of the *smooth image* of the church is a potential danger to be guarded against.

A measure of self-imposed discipline is very necessary in this area of church life if the image of the local church is not to be blurred.

Impressions on Church Life in Japan by a Fellow Asian

By Rev. Andar Ismail

[The writer visited Japan for 3 months on scholarship to study Sociology at Doshisha University, Kyoto and was visiting Professor at the same University. His Japan stay was sponsored by CCA. This article has been reproduced from *Japan Christian Activity News*.]

It is not possible for me to feel the whole body that is the Japanese Church. I must be like a blind man feeling an elephant and trying to give a description of it. My impressions must be one-sided. But the experience of my visit to Japan although only three months long has been of great value for me and I felt that I want to share my impressions.

Pocket-size Churches

The Japanese deserve praise in many areas. One of these is for their ability to make big things small—small calculators, small cameras, small cassette recorders. Everything is pocket-size. Churches also, are often small having only 20 or 30 people.

Japanese churches give an impression of simpleness rather than of splendour. The buildings are small, many of them resembling ordinary houses. The pulpits are small. The benches are small. Small is beautiful, and the small churches in Japan radiate a beautiful spirit like the house churches we read of in the New Testament. The atmosphere is friendly and personalised. There is a feeling that they are all considered members of a close union. There is a strong group consciousness among them. After the morning service members often eat the noon meal together.

The relationship within the church itself is very intimate. However, the relationship with other churches is quite different. The union within a church synod or council of churches is very distant. There is rarely an exchange of preachers or even a joint church activity. Financial help from a strong church to a weaker one is rare.

We must appreciate the fact that the churches in Japan use a pocket-size pattern. But that certainly does not mean that the horizons of the church must also be pocket-sized.

Free from too many Baptisms

If a church has twenty people in it, that does not necessarily mean that it has twenty members. It could be that only eight are members and the rest are permanent visitors. This is one of the unique features of the church in Japan. People will faithfully attend the worship service every Sunday, but they don't easily receive baptism and become church members. To them baptism represents a surrender, or a very meaningful promise; because of this, they are very careful

about agreeing to it. In these churches there are no formal catechism classes. In fact, they don't have a standard catechism book, although the number of titles and the quantity of Christian books are amazing. Evidently, catechism is taught personally from time to time. And this can go on for three or four years. During this time, the catechumens are given the opportunity to participate in church life. It is this participation that becomes the criterion for baptism.

All this is very different from most other Asian churches where baptism is more or less regarded as a person's right after he has attended catechism classes for a stated number of months. This concept of baptism being somebody's right is foreign to the life of the Japanese church. Certain churches in Asia pride themselves on their rapid growth, wherein in one year hundreds of people are baptized at one time. Such churches evidently need to learn from the Japanese churches the understanding of the meaning of baptism. In the churches that grow so rapidly, there is an inflation of baptism, when baptism is given easily after only a few months' instructions, without an actualization of the faith.

The Octopus Pastor and the Shrimp Pastor

What is amazing is that a church with only eight members will have a pastor. They can't imagine that in many other Asian churches, just the opposite is true. One pastor will have eight churches. This is another unique feature of the churches in Japan. Each church no matter how small, will have its own pastor. It is quite possible that the Japanese church has the highest ratio in the world between the number of pastors and the number of congregations. It seems that the Japanese pattern of thinking is that each church should have its own pastor, just as a school has its own teacher. This pattern of thinking needs to be questioned and examined by the churches in Japan. It is true that each church, no matter how small, really needs its own pastor? And it is true that each pastor has to work full-time for the church and therefore receives his total salary from the church?

A Japanese pastor has to be very clever at creating new forms of service. He has to find or create his own work. The pastor who is creative at making new forms of service will be both functional and very busy. He can become like an octopus with his hands everywhere. But the unlucky pastor who is not clever at creating jobs for himself will just sit in a corner hunched up like a shrimp.

(to be continued)